

tes fejlődése folyamán: az *emberfölötti embert*. Nem a jelen, hanem a „távoli gyermekország”, ahol az új faj nagy csodája megvalósulhat, lenne tehát az ember eszménye és célja, az emberé, „akit felül kell múlni”. [...]

(Schmitt Jenő Henrik: *Nietzsche. Ford. Vásárhelyi Szabó László.*
Budapest, 1911. 64–65.)

A szabadság⁵

ASBÓTH JÁNOS

[...] Ugyanis, midőn a nő magát odaadja a férfiúnak, szabadságát s egyéniségét csak úgy menti meg, tárgyá csak akkor nem süllyed, ha saját természetéből, egyéniségéből meríti ez odaadás indokait; mihelyt ez indokok a nő egyéniségén kívül valók, és az odaadást mégis eredményezik, világos, hogy a nő egyszerűen eszközül szolgál; már most a nő saját egyéniségéből, nem holmi számításból származó ily indokok, csupán az izgalom, az érzelem, a szenvedély lehetnek, és ha a kéjhölgyet megvetjük, ez akár öntudatosan, akár öntudatlanul ép azért történik, mivel ezeket előlven, megtagadván, odaadását nem ezektől teszi függővé, nőiségét, egyéniségét megtagadja, előli, elveti és önmagát bármi érdekből vagy szempontból, ÁRU GYANÁNT áruván, a benne lakó egyéniségét egyszerűen tárgyá süllyeszti. A női tisztaságnak ösztönszerű védője az EGYÉNISÉG KÜZDELME A TÁRGGYÁ SÜLLYEDÉS ELLEN, ha nehéz feladat már az önmegalázás is, mennyivel nehezebbnek kell lenni az egészséges organismusra nézve a tárgyá süllyedésnek; ezekben fekszik a szűzi erény lényege is; az öreg Kant sem tudja e rejtélyt mással magyarázni, mint azon kissé németes tétellel, hogy a szerelem által megmenthető a személyes egyéniség, amennyiben a másik félben újra fel-találtatik. Ezek után már most az, hogy a nő saját egyéniségének saját maga által való megtagadása annál nagyobb visszatetszést, magasabb fokozatában undort fog kelteni, minél kifejtettebb a társadalomban az egyéni érzület, az

5 Asbóth János (1845–1911) konzervatív liberális gondolkodó 450 oldalas tanulmánya, mely John Stuart Mill igazság- és morálfilozófiájára, az utilitarizmusra alapul.

individualismus, az igen egyszerű következtetés; de állania kell e következtetésnek megfordítva is: ahol a prostitutio semmiféle visszatetszést nem okoz, ott az individualismus tökéletesen el van nyomva.[...]

(Budapest, 1872. 141–142.)

A nagyvárosi nő az erkölcs fertőjében

A rendőrség mentőmunkássága

**DR. AGYAGFALVI ÉS NAGY-GALAMBFALVI
HEGYI SÁNDOR⁶**

[...] a nő társadalmi állása és jogköre sok-sok változatot mutat, melyeket a mindenkori gazdasági, erkölcsi és társadalmi hatóokok motiválnak. Ezer és ezer motívum érezteti hatását e kérdésben és fonódik össze eredővé. Kisebb-nagyobb erővel mind beleszól a nő sorsának, helyzetének irányításába és erkölcsének kialakulásába.

Egyik igen jelentős determináns e kérdésben a nagyváros a maga ezernyi tulajdonságával, sajátosságával. Ki ne hallott volna arról a megszámlálhatatlan veszedelemről, mely a nagyvárosi élet forgatagában a nőre leselkedik? Falun borzadállyal tekintenek a „ZÜLLŐT” METROPOLISRA és az egyszerű falusi ember ösztönszerű idegenkedéssel, sőt félelemmel nézi a körengeteget, melyből annyi ismeretlen veszély leselkedik reá... És – valljuk be – méltán! A nagyváros tényleg nem éppen veszélytelen terület, különösen arra nézve, aki kérdőjelként áll meg előtte, mert nem ismeri a rejtelmét. [...]

A prostitúció az urbanizáció fattyúhajtása. [...] A cselédközvetítés útján rekrutált leányok útja, akár az éjjeli mulatóhelyeken, akár az úri dámák szalonján, akár a vasárnapi tánctermekekben, mozikon át a bordélyházba vezet. Itt raktározódik az áru a leánykereskedők számára. Itt válik az áru valódi

⁶ A kötet címlapja szerint: magyar királyi rendőrfőtanácsos.